

3.
secutionem & mortem in Actæone, qui à canibus proprijs dilaceratus fuit, figuravit. Quòd verò tertià die à mortuis excitatus revixerit, fabulâ Lycophronis Tragici confirmat: Nam refert in navigatione è vellere aureo redeunte Herculem naufragium passum & in mare projectum à pisce quodam devoratum, qui tertio post die eum vivum ad littus evomuit. Cerrite & fatue doctor, nonnè gravius & certius exemplar à CHRISTO ipso tibi demonstratur in Jonâ prophetâ *Matb. XII, 40.* Cui non absimile est illud alterius, qui declaratur *miseri cordia divina suavitatem ac dulcedinem* in proscenium palati revocavit suis auditoribus carnem vervecinam albis rapis incoctam, & quidem illis, quæ in tractu Martispurgensi feliciter proveniunt: miror quod non attulerit cepas inferioris Lusatiae ad Lubenaviã, quæ propter uliginem felicioris soli alijs feruntur mitiores & dulciores. Atq; tales allegoriae revera sunt, dicente iterum B. Luthero, *tamquam formosa meretrix, quæ ita blanditur hominibus, ut non possit non amari, praesertim ab hominibus otiosis, qui sunt sine tentatione. Tales putant se in medio Paradisi & gremio DEI esse, si quando illis speculationibus indulgent. ac primum quidem a stolidis & otiosis monachis orati sunt & tandem ita late serpsērunt, ut quidam Metamorphosin Ovidij in allegorias verterint. Mariam fecerunt laurum (Daphnen) Apollinera CRISTVM: quæ quantum vis sint absurda, tamen, cum proponuntur, imperitis adolescentibus, sed amantibus & studiosis literarum, initio valde adlubescunt, ut totos se illis interpretationibus dedant. Quò pertinent etiam verba Sixtini Amamae Professoris Franekerani (AntiBarb. Biblic. p. 272.) ita scribentis: “Sed & illi verbo mihi compellingandi sunt, qui circa nominum priorum interpretationem & etymologiam nimis curiosi sunt, atq; hinc ad typos & allegorias dilabuntur, integras saepe horas hujusmodi dissertationibus transmittentes. Etyma nominum.*